

de. Tilladelsen skal medføres under kørslen, herunder i udlandet. Efter den gældende lovgivning er tilladelsen personlig, og denne ordning foreslås opretholdt ved bestemmelsen i stk. 3. Forbudet mod, at tilladelsen hverken helt eller delvis kan overgå til andre, omfatter salg, bortforpagtning, udleje, udlån, pantsætning, kreditorforfølgning, arv eller lignende.

En tilladelse eller godkendelse skal meddeles på nærmere fastsatte vilkår, som det ikke er fundet hensigtsmæssigt at angive i selve loven, idet vilkårene ikke nødvendigvis skal være ens i relation til alle typer af tilladelser eller godkendelser. Bestemmelsen i stk. 4 giver en vidtgående hjemmel til at fastsætte vilkår i selve tilladelsen eller godkendelsen, herunder at tilladelsesindehaveren skal være registreret som bruger af et køretøj for hver tilladelse vedkommende har fået udstedt, at der afgives statistiske oplysninger, og vedrørende forsikringsforhold m.v. Denne angivelse er imidlertid ikke udtømmende, og den vil således bl.a. også kunne danne grundlag for at fastsætte vilkår om, at tilladelsesindehaveren skal have en fast ejendom til rådighed for virksomheden, således at køretøjer, der benyttes af denne, kan henstå på ejendommen. Der vil endvidere kunne fastsættes vilkår om, at der kun må udføres godskørsel med motorkøretøjer med en nærmere fastsat totalvægt, hvilket kan komme på tale i forbindelse med en tilladelsesordning for motorkøretøjer med en tilladt totalvægt på ned til 3,5 tons, idet der herved er mulighed for en smidigere behandling af det betydelige antal ansøgninger, dette vil medføre. Det forudsættes endvidere, at der kan ske ændring i vilkårene i tilladelsens eller godkendelsens gyldighedsperiode, hvilket kan blive tilfældet som følge af f.eks. nye EF-bestemmelser.

Bestemmelsen i stk. 5 svarer til den nugældende bestemmelse i § 6, stk. 2, i lov om godstransport med motorkøretøjer. Som hidtil er sigtet med bestemmelsen at bidrage til udviklingen af sunde konkurrencevilkår samt – for så vidt angår de i de kollektive overenskomster indeholdte regler om arbejdstid og lignende vilkår – at fremme færdselssikkerheden. Bestemmelsen tager primært sigte på situationer, der indebærer konkurrenceforvridninger.

Til § 7 og 8

I henhold til den gældende lovgivning er det Vejtransportrådet, der giver tilladelser – »grønne tilladelser« – til godskørsel for fremmed regning, og tager stilling til spørgsmålet om fornyelse og eventuel tilbagekaldelse heraf. Denne ordning foreslås opretholdt ved bestemmelsen i forslagens § 8, idet Vejtransportrådet også skal træffe afgørelse om godkendelse af ansvarlig leder, tilbagekaldelse af en sådan godkendelse m.v.. Endelig indeholder bestemmelsen en

præcisering af, at Vejtransportrådets afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Sammensætningen af rådet er ændret i forhold til den gældende lov, idet organisationen Danske Vognmænd og Vognmandsfagets Arbejdsgiverforening i fællesskab udpeger ét medlem mod hidtil alene Danske Vognmænd.

Til § 9

I lighed med § 21 i den gældende lov indeholder lovforslaget bemyndigelse for trafik- og kommunikationsministeren til at fastsætte bestemmelser om afmærkning af køretøjer, der anvendes til godskørsel, omfattende såvel firmakørsel som godskørsel for fremmed regning. Bemyndigelsen kan videre benyttes til udfærdigelse af bestemmelser vedrørende kontrolforanstaltninger, herunder om fabrikation af skilte.

Til § 10

Bestemmelsen i stk. 1, indeholder som gældende lovgivning en hjemmel for trafik- og kommunikationsministeren til at fastsætte gebyrer for udstedelse af tilladelser og udstedelse af bevis for anmeldelse af køretøjer til firmakørsel, jf. lovforslagets § 11. Herudover åbner bestemmelsen mulighed for at fastsætte gebyr for godkendelse som ansvarlig leder og for behandling af ansøgninger. Ligeledes kan der opkræves gebyr for udstedelse af tilladelser i forbindelse med indførelsen af nye typer tilladelser og for udlevering af afmærkningsskilte. I medfør af bestemmelsen i stk. 2, er der udpantningsret for de nævnte gebyrer.

Til § 11

Som under den gældende lovgivning er firmakørsel holdt uden for reguleringen. Formålet med bestemmelsen er på en relativ enkel måde at kunne kontrollere overholdelsen af reglerne om den almindelige vognmandskørsel ved, at der skal gennemføres en anmeldelse og afmærkning af alle køretøjer, der anvendes til firmakørsel når motorkøretøjet har en tilladt samlet totalvægt, der overstiger en af trafik- og kommunikationsministeren fastsat vægtgrænse. Den gældende vægtgrænse er 6 tons, og der vil alene blive inddraget motorkøretøjer med en lavere tilladt totalvægt, såfremt der i EF vedtages det under bemærkningerne til § 1, stk. 1, nævnte forslag. Anmeldelsen vil som hidtil skulle ske til vedkommende motorkontor.

Til §§ 12 og 13

Efter lovforslagets § 12, stk. 1, vil en tilladelse kun-